János evangéliuma

1. fejezet · Beleolvasó

The Passion Translation magyar fordítása

Az Élő Kifejezés

1:1 Kezdetben[a] az Élő Kifejezés[b] már létezett. Az Élő Kifejezés Istennel volt, mégis teljesen Isten[c].

1:2 Együtt voltak — bensőséges egységben, szemtől szemben[d] — már a kezdetek kezdetén[e].

1:3 Az ő teremtő ihletése által ez az Élő Kifejezés teremtett mindent[f], mert semmi sem létezik rajta kívül!

1:4 Az élet *forrása* volt benne[g], mert élete fény az egész emberiség számára[h].

1:5 És ez a Fény soha nem szűnik meg átragyogni a sötétségen — Fény, amelyet a sötétség nem tudott legyőzni![i]

1:6 *Váratlanul* megjelent egy ember, akit Isten küldött: egy János nevű hírnök.[j]

1:7 Mert tanúként jött, hogy megmutassa az *Élet* Világosságához vezető utat, és segítsen mindenkinek hinni.

1:8 János nem maga volt a Fény, hanem azért jött, hogy megmutassa, ki az. Ő csupán hírnök volt, hogy elmondja az igazságot a Fényről.

1:9 Mert az Igazság tökéletes Fénye[k] eljött a világba, hogy mindenkire ráragyogjon.[l]

1:10 Belépett abba a világba, amelyet ő teremtett, a világ mégsem tudott róla.[m]

1:11 Eljött az emberekhez, akiket alkotott[n] — akiknek be kellett volna fogadniuk, de nem ismerték fel.

1:12 Ám azoknak, akik magukhoz ölelték, és megragadták nevét,[o] hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé váljanak!

1:13 Nem emberi szülők egyesüléséből született[p], sem természetes módon[q], sem egy férfi vágyából, hanem Istenből született.[r]

1:14 Így az Élő Kifejezés emberré lett[s] és közöttünk lakott![t] Mi pedig szemléltük dicsőségét,[u] annak az Egyetlennek a dicsőségét,[v] aki az Atyától jött, csordultig telve gyöngéd irgalommal[w] és igazsággal!

1:15 János kihirdette az igazságot róla, amikor tanította a népet: „Ő az! Ő az, akiről azt mondtam, hogy majd utánam jön, mégis messze fölöttem áll, mert már azelőtt létezett, hogy megszülettem volna.”[x]

1:16 És az ő teljességének túlcsordulásából kaptunk[y] kegyelmet még több kegyelemre halmozva![z]

1:17 Mózes adta a törvényt, de Jézus, a Felkent, tárja fel a gyöngéd irgalomba burkolt igazságot.[aa]

1:18 Soha senki sem szemlélte még Isten *teljes ragyogását*, kivéve különlegesen szeretett Fiát, akit az Atya nagy becsben tart[ab] és szorosan a szívéhez ölel. Most, hogy eljött hozzánk, teljesen feltárta előttünk, ki is valójában Isten![ac]

Bemerítő János szolgálata

1:19 Ez volt János tanúságtétele, amikor néhány zsidó vezető[ad] Jeruzsálemből papok és templomi szolgák[ae] csoportját küldte, hogy kérdőre vonják. „Ki vagy te?” — kérdezték tőle.

1:20 János pedig egyenesen válaszolt nekik, mondván: „Nem én vagyok a Messiás!”

1:21 Azt kérdezték: „Akkor ki vagy?” „Te vagy Illés?” „Nem” — válaszolta János. Erre tovább faggatták: „Te vagy az a próféta, akiről Mózes mondta, hogy eljön, akit várunk?”[af] „Nem” — felelte.

1:22 „Akkor ki vagy?” — követelték a választ. „Szükségünk van válaszra azok számára, akik ideküldtek. Mondj valamit magadról — bármit!”

1:23 János így felelt: „Én vagyok az a sürgető, mennydörgő hang, aki a pusztában kiált — tisztítsátok meg az utat, és készítsétek fel szíveteket az Úr Jahve eljövetelére!”[ag]

1:24 Akkor a farizeusoknak nevezett vallási szekta néhány tagja[ah] kérdőre vonta Jánost: **1:25** „Miért meríted be az embereket, ha nem vagy sem a Messiás, sem Illés, sem a Próféta?” **1:26–27** János így válaszolt: „Én bemerítem az embereket ebben a folyóban, de az, aki a helyembe lép, nagyobb tiszteletet érdemel, mint én,[ai] ám még akkor sem fogjátok felismerni vagy befogadni őt, amikor köztetek áll! Én nem vagyok elég méltó még arra sem, hogy lehajoljak előtte, és kikössem a saruját!” **1:28**

Mindez Betániában történt,[aj] ahol János a Jordán átkelésének helyén merített be.[ak]

Isten Báránya

1:29 Rá másnap János látta, hogy Jézus közeledik hozzá, hogy bemerítkezzen, és így kiáltott fel: „Nézzétek! Ott van ő — Isten Báránya![al] Ő veszi el[am] az egész világ bűnét![an] **1:30** Mondtam nektek, hogy egy Hatalmas[ao] jön majd, aki sokkal nagyobb nálam, mert ő már jóval a születésem előtt létezett!

1:31 Azért merítettem be az embereket, hogy Izráel számára előkészítsem az ő megjelenését, noha nem ismertem fel őt." **1:32** Amikor Jézust bemerítette, ezeket a szavakat hirdette: „Látom, ahogy Isten Szelleme galambként jelenik meg, amint leereszkedik a mennyei birodalomból, és leszáll rá — és rajta is maradt![ap]

1:33 Korábban nem tudtam, ki ő, de aki elküldött, hogy vízbe merítsek, azt mondta nekem: »Látni fogod, ahogy a Szellem leszáll és rajta marad valakin. Ő lesz az, akit elküldtem, hogy Szent Szellembe[aq] merítsen.«

1:34 Most, hogy láttam ezt megtörténni, biztosan mondhatom nektek, hogy ez az ember Isten Fia."[ar]

Jézus első követői

1:35–36 Másnap Jézus épp elhaladt János és két ott álló tanítványa mellett. János, tekintetét Jézusra függesztve, rámutatott, és így prófétált: „Nézzétek! Ott van Isten *áldozati* Báránya!"[as] **1:37** Ahogy János két tanítványa ezt meghallotta, azonnal otthagyták őt, és kis távolságból követni kezdték Jézust.

1:38 Jézus megfordult, látta, hogy követik őt, és megkérdezte: **„Mit akartok?"**[at] Azok így feleltek: „Rabbi (ami azt jelenti: Mester Tanító)[au], hol laksz?"[av] **1:39** Jézus így válaszolt: **„Gyertek, és fedezzétek fel magatok!"** Így hát elmentek vele, megnézték, hol lakik, és mivel már késő délután volt, a nap hátralévő részét Jézussal töltötték. **1:40–41** A két tanítvány közül, akik hallották János szavait, és Jézust követték, az egyik egy András nevű férfi volt.[aw] Először a testvéréhez, Simon Péterhez ment, és azt mondta neki: „Megtaláltuk a Felkentet!"[ax]

(ami lefordítva: a Krisztust). **1:42** Akkor András elhozta Simont Jézushoz. Amikor Jézus megpillantotta András testvérét, így prófétált neki: **„Te**

Simon vagy, és apád neve János.[ay] **De ezentúl mindenki Kéfásnak fog hívni."** (Ami azt jelenti: Péter, a Szikla).[az]

Jézus elhívja Fülöpöt és Nátánáelt

1:43 Másnap Jézus elhatározta, hogy Galileába megy, ahol találkozott Fülöppel. Jézus így szólt hozzá: **„Gyere, és kövess engem." 1:44** (Fülöp, András és Péter együtt nőttek fel Betsaida falujában.)[ba] **1:45** Fülöp elment, hogy megkeresse *barátját*, Nátánáelt,[bb] és azt mondta neki: „Megtaláltuk őt! Megtaláltuk, akire vártunk! Ő Jézus, József fia Názáretből! Ő az, akiről Mózes és a próféták megjövendölték, hogy el fog jönni!"

1:46 Nátánáel *gúnyosan* felkiáltott: „Názáret! Miféle jó dolog jöhet Názáretből?"[bc] Fülöp így válaszolt: „Gyere, és derítsük ki!"

1:47 Amikor Jézus meglátta Nátánáelt közeledni, így szólt: **„Itt jön Izrael valódi fia — egy becsületes ember, akinek nincs rejtett indítéka!"**

1:48 *Nátánáel megdöbbent*, és azt mondta: „De hiszen soha nem találkoztunk — honnan tudsz rólam bármit is?" Jézus így válaszolt: **„Nátánáel, közvetlenül azelőtt, hogy Fülöp elment hozzád, már láttalak egy fügefa árnyékában ülni."**[bd]

1:49 Nátánáel felkiáltott: „Tanító, te valóban Isten Fia és Izrael királya vagy!"

1:50 Jézus így válaszolt: **„Csak azért hiszel, mert azt mondtam, hogy láttalak a fügefa alatt ülni? Még ennél is lenyűgözőbb dolgokat fogsz tapasztalni! 1:51 Örök igazságot prófétálok neked:**[be] **Mostantól**[bf] **ti mind látni fogjátok**[bg] **a megnyílt eget, és rátekintetek az Emberfiára,**[bh] **mint egy égbe nyúló létrára,**[bi] **amelyen Isten hírnökei fel és alá**[bj] **járnak."**

TPT lábjegyzetek

[a] 1:1 A tudósok többsége úgy véli, hogy János evangéliumának első tizennyolc verse egy ősi himnusz vagy költemény szavai, amelyet az első századi Krisztus-hívők nagy becsben tartottak.

[b] 1:1 A görögben a *logosz* szó áll, amelynek mind a görög filozófiában, mind a zsidó gondolkodásban gazdag és sokrétű háttere van. A görögök a *logosz*t a kozmikus rend legfőbb elvével azonosították. Az Ószövetségben Isten *logosz*a az Ő erőteljes önkifejezését közvetíti a teremtésben, a kijelentésben és a megváltásban. Az Újszövetségben János egy új és páratlan képet tár elénk Istenről: maga Isten van jelen testben. Ezt a gazdag kifejezést egyesek „Igének" fordították. Bár a görög *logosz* szó visszaadható „szó"-ként, tévedés lenne úgy gondolnunk rá, mint ami elsősorban egy mondat valamely szavát jelöli. A *logosz* pontosabban úgy érthető, mint Isten önkinyilatkoztatásának egyik formája, vagy mint

„üzenet." Jézus Krisztus az örökkévaló Üzenet, a teremtő Szó, és Isten láthatóvá lett Élő Kifejezése. Ő mindannak isteni önkifejezése, ami Isten maga, amit magában hordoz, és amit testet öltve kinyilatkoztat. Ahogy mi szavakkal fejezzük ki magunkat, Isten tökéletesen kifejezte önmagát Krisztusban. Jézus Isten Története.

[c] 1:1 Az Élő Kifejezés (Krisztus) teljes mértékben birtokolja az Atya Isten minden isteni tulajdonságát (Kol 1:15–20). Az Élő Kifejezés öröktől fogva létezett, mint különálló személy, de lényegileg egy az Atyával.

[d] 1:2 Az itt használt görög szó és a héber fogalom kifejezi az Isten arca, azaz színe előtt való létezést. A héber nyelvben nincs külön szó a „jelenlétre" – Isten „jelenlétét" az „arc" szóval fejezik ki.

[e] 1:2 Mind az 1 Mózes 1:1, mind János 1:1–2 is a *kezdetekről* beszél. Mózes a Teremtés könyvében az idő kezdetéről beszél, míg János az örökkévalóság múltjáról, az idő létezése előtti kezdetről. Az Élő Kifejezés Krisztus, aki a Szentháromság részeként öröktől fogva létezik. Neki nincs kezdete, mivel egy az Atyával.

[f] 1:3 Vagy: „minden általa történt, és semmi sem történt rajta kívül." Az arámi változat szerint: „minden az ő kezében volt" (hatalmában). Lásd: Zsolt. 33:6; Ézs. 44:24.

[g] 1:4 Lásd: Zsolt. 36:9. Arámi nyelven így olvasható: „Benne voltak az *élet*ek" (többes számban) – nemcsak sok emberi *élet*, hanem szellemi *élet*, örök *élet* és az *élet* minden formája. János harminchétszer használja az *élet* jelentésű görög *zóé* szót.

[h] 1:4 Jézus Krisztus elhozza az örök élet világosságát és Isten teljes kinyilatkoztatását (Zsid 1:2–3). János evangéliuma három részre osztható: élet (1–7. fejezet), világosság (8–12. fejezet) és szeretet (13–21. fejezet).

[i] 1:5 A görög szöveg kettős jelentéssel bír: (1) A sötétség nem tudta sem elhalványítani, sem felfogni ezt a Fényt. (2) A sötétség a sötétség fiainak metaforája is lehet.

[j] 1:6 Ez pedig bemerítő János. Lásd Mal. 3:1

[k] 1:9 Vagy: „az Igaz (Valódi, Tökéletes) Fény."

[l] 1:9 Vagy: „mindenkit megvilágosítson."

[m] 1:10 Vagy: „a világ (az emberiség) nem ismerte fel őt."

[n] 1:11 Vagy: „az övéihez" (dolgaihoz vagy népéhez)

[o] 1:12 Vagy: „akik hisznek az ő nevében." „Nevének megragadása" annyit jelent, mint hinni mindabban, amit képvisel, és nevének erejével megvalósítani mindazt, amit tanított.

[p] 1:13 Vagy: „nem vérfolyamokból" (azaz az apa és az anya véréből). Bár sok fordítás ezt a verset Isten gyermekeivel (12. v.) hozza összefüggésbe, az ólatin fordítás, valamint két egyházatya, Irenaeus és Tertullianus úgy érvelnek, hogy János itt Krisztus szűztől való születésére utal (lásd még a 14. verset).

[q] 1:13 Vagy: „a természetes világból".

[r] 1:13 Vagy: „Istenből jött világra." Az Élő Kifejezés (Üzenet) most „emberré" lett (és hírnökké vált). Azonban a legtöbb fordítás és magyarázó úgy látja, hogy itt nem Jézus szűztől való születéséről, hanem azok újjászületéséről van szó, akik a 12. versben „Isten gyermekei" lettek. Mindkettő egyértelműen szerepel a Szentírásban.

[s] 1:14 Vagy: „láthatóvá vált."

[t] 1:14 Vagy: „bennünk él." Ez az Ézs 7:14 beteljesedése. A „velünk lévő Isten" a mi Immanuelünk, Jézus Krisztus. Ő *köztünk* és velünk van emberi formában, és örökre emberi formában marad a Szentháromságban. A görög és az arámi fordítható úgy is: „sátrat vert közöttünk." János szavai visszavezetnek minket a 2Mózes könyvéhez, ahol: (1) Isten lejött,

és a pusztában, a sátorban (szent sátorban) lakott (2Mózes 25:8). (2) Isten megmutatta dicsőségét a tűzoszlopban és felhőben (2 Mózes 40:38). (3) Isten az Egyetlenként azonosította önmagát: „Én vagyok Jahve, a te Istened... Ne legyenek más isteneid rajtam kívül." (2 Mózes 20:2; 5Mózes 6:4). (4) Isten kihirdette mindent körülölelő szeretetét. (2Mózes 34:6)

[u] 1:14 Az arámi így hangzik: „Szemléltük, milyen becses ő." János a megdicsőülés hegyén szemlélte Jézus leplezetlen dicsőségét. (Mt 17:1-8)

[v] 1:14 Az arámi szerint: „Egyetlen és Szeretett Fiú." A görög *monogenes* szó jelentése: „egyetlen [*mono*] a maga nemében [*genész*]." Ugyanezt a szót használja a Zsid 11:17 Izsákra is, mint Ábrahám páratlanul becses fiára, noha nem ő volt az egyetlen fia.

[w] 1:14 Az arámi *taybootha* jelentése: „szeretetteljes kedvesség vagy jóság." A görög *charis* szó, fordítható így is: „kegyelem, jóindulat, édesség, öröm vagy gyönyörűség". Ez a fordítás mindezeket a jelentésárnyalatokat a „*gyöngéd irgalom*" kifejezésben egyesíti. Valóban, Jézus Krisztus telve van mindazzal, amire szívünk vágyik.

[x] 1:15 Ez Jézus Krisztus örökkévaló természetét tárja fel, János ugyanis idősebb volt nála. Az arámi úgy is fordítható: „Ő előbbre való nálam, mert elsőbbséget élvez velem szemben."

[y] 1:16 Vagy: „az ő teljességéből teljesedtünk be" (arámi). Azaz minden hívő Krisztus teljességéből isteni teljességet kap. Tőle kapjuk meg mindazt, amire szükségünk van jellemünk tökéletesítéséhez és életünk céljának betöltéséhez. Lásd: Ef 1:23; Kol 1:19; 2:9.

[z] 1:16 Vagy: „egyik kegyelmi ajándékot a másik után."

[aa] 1:17 Mózes volt a törvényadó, Jézus pedig a kegyelem-adó. Mózes első csodájában a vizet vérré változtatta, ami halált hozott. A kegyelem első csodájában Jézus a vizet borrá változtatta, ami életet és ünneplést eredményezett.

[ab] 1:18 Vagy: „az Atya öléből." Ez a legbensőségesebb közelség helyét jelölő szófordulat.

[ac] 1:18 Vagy: „Ő vezetett el Isten ismeretéhez." A görög *exēgēomai* szó jelentheti azt is, hogy „utat mutat" vagy „megmagyaráz."

[ad] 1:19 Vagy: egyszerűen „zsidók", ez a „zsidó vezetők" metonímiája. Nyilvánvalóan nem minden zsidó ellenezte János szolgálatát. Egyes becslések szerint János és tanítványai akár egymillió embert is vízbe merítettek. Lehetséges, hogy János az istenfélő zsidók esszénus közösségéhez tartozott.

[ae] 1:19 Vagy: „leviták."

[af] 1:21 Lásd: 5Móz 18:15. Az ApCsel 3:22-ben ezt a „Prófétát" Jézussal azonosítják.

[ag] 1:23 Arámiból fordítva. Lásd: Ézs. 40:3. Az arámi nyelvből világosan kiderül, hogy az előkészületek az Úr Jahve számára történnek, ami Jézus Krisztus istenségét jelenti. A görögben: „Készítsetek egyenes utat az Úrnak [*kurios*]."

[ah] 1:24 Vagy: „elkülönültek." Ők voltak a kor vallási vezetői, akik úgy tekintettek magukra, mint akik el vannak különítve a bűntől, és közelebb állnak Istenhez, mint mások.

[ai] 1:26-27 Arámi fordítás szerint.

[aj] 1:28 Ez egy másik Betánia volt, mint ami Jeruzsálem mellett van, és amire az evangéliumok gyakran hivatkoznak. Egyes görög kéziratok „Bethabarát" említenek, de az arámi szöveg egyértelműen Betániát mond.

[ak] 1:28 Arámiból fordítva. Ez az átkelési hely valószínűleg az a pont, ahol Izrael fiai átkeltek az ígéret földjére, amikor a Jordán folyó kettévált, és ők szárazon áthaladtak. Lásd Józs 3.

Ez a hely erőteljesen emlékeztet arra, hogy Izrael számára egy új nap, egy új korszak kezdődött. Isten ezt a helyet választotta János számára a bemerítésre.

[al] 1:29 Jézus nyilvánosan bemerítkezett, mint Isten Báránya, és bebizonyosodott, hogy szeplő és hiba nélkül való, készen arra, hogy áldozatul szolgáljon az egész világért. Bár Júda törzsének Oroszlánja lesz a feltámadás erejében, János mégis szelíd Bárányként mutat rá, aki készséges áldozat bűneinkért.

[am] 1:29 Vagy: „leemeli" (a terhet). Az itt használt görög szót gyakran használják egy horgony „felemelésére és eltávolítására" a tengerfenékről.

[an] 1:29 Az arámi: „a világegyetem bűneit." Bűneink elvétele egy olyan kifejezés, amelynek jelentése: „megtöri a bűn szorítását az emberiségen, elvéve mind a bűn vétkességét, mind az erejét azoktól, akik hisznek."

[ao] 1:30 Arámi fordítás szerint.

[ap] 1:32 Jézus, a Bárány, elvette bűneinket, a Szent Szellem, a Galamb pedig Isten életét hozza az embereknek. Jézus nem azért jött, hogy mozgalmat indítson el, hanem hogy elhozza nekünk az élet teljességét. Ez a „Galamb" a Noé bárkájából kibocsátott galambra utal. Az nem talált nyugvóhelyet, ahol megpihenhetett volna a bukott világban. Amikor Noé utoljára elengedte a galambot, az elrepült, és soha többé nem tért vissza. A történelem során átrepült Ábrahám és a pátriárkák, a próféták és a királyok fölött, nem találva nyugvóhelyet, míg végül megjelent egy mennyei ember, aki a menny életét hordozta – rajta nyugodott meg és maradt a galamb (a Szent Szellem). Urunk Jézus életében nem volt semmi, ami a mennyet sértette volna.

[aq] 1:33 Vagy: „a szentség Szelleme."

[ar] 1:34 Egyes görög kéziratokban „Isten választottja" van. Az arámi nyelvben egyértelműen „Elohim Fia."

[as] 1:35-36 A huszonegyedik századi nyugati nem-zsidók számára az „Isten Báránya" kifejezés egy bolyhos háziállatot idéz. János és tanítványai számára áldozni való bárányok voltak.

[at] 1:38 Ez Jézus első feljegyzett mondása az evangéliumokban. Ez egy olyan kérdés, amelyet Jézus minden követőjének fel kell tenni: „Mit akarsz, azzal, hogy engem követsz?" Csak magunknak akarunk valamit? Egy szolgálatot? Válaszokat az imákra? Vagy egyszerűen csak vele akarunk lenni? Az ő válaszuk erre: „Hol laksz?" megmutatja, hogy csak őt keresték. Az első kérdés, amelyet Isten Ádámnak és Évának feltett: „Hol vagytok?" Az Istenember első szavai így hangzottak: „Mit akartok?"

[au] 1:38 A zárójeles szavakat az író, János tette hozzá. A *rabbi* megtisztelő kifejezés, amely többet jelent, mint tanító. Az arámi szót leginkább „Mester"-nek vagy „Mester Tanító"-nak fordíthatjuk.

[av] 1:38 Vagy: „Hol tartózkodsz?" Ez ugyanaz a szó, mint a 15:4-ben, ahol az életközösségre utal, arra, hogy Jézushoz, mint élő szőlőtőhöz kapcsolódunk. Jézus azt akarja, hogy mindenki jöjjön, és fedezze fel, hol „lakik" az Atyjával való életközösségben. Lásd: Énekek Éneke 1:7

[aw] 1:40-41 Az *András* név azt jelenti: „bátor."

[ax] 1:40-41 Vagy: „Messiást." A *messiás* szó a héber „olajjal megkenni" igéből származik. Az Ószövetségben mind a papokat (3Mózes 21:10), mind a királyokat (1Sámuel 15:1) felkenték. Az Újszövetségben Jézus a Felkent, (Lukács 4:18; ApCsel 10:38), aki megszabadít, megment és visszavezet minket Istenhez.

[ay] 1:42 Az arámi „Simon, a galamb fia"-ként is fordítható. Simon jelentése: „aki hall."

[az] 1:42 Az arámi szó „*keefa*”, ami „sziklát” jelent. Ezt fordították „Péter”-nek. Ez a zárójelbe tett megjegyzés nem található meg az arámi szövegben, csak a görög kéziratokban. Úgy tűnik, a görög szöveg elismeri, hogy ez arámiból készült fordítás.

[ba] 1:44 Bethsaida azt jelenti: „halászat helye”, egy falu volt a Galileai-tó partján.

[bb] 1:45 A Nátánáel név jelentése „Isten ajándéka.” A legtöbb tudós egyetért abban, hogy ő azonos Bertalannal, akit Jézus apostolai között említenek. Szinte minden alkalommal, amikor Fülöp neve megjelenik az apostolok között, utána Bertalan következik.

[bc] 1:46 Jézus és tanítványai galileaiak voltak, és az északi arámi dialektust beszélték. A galileaiakat valamelyest elmaradottnak tartották. Ézsaiás azt a vidéket „a pogány népek földjének” nevezte, akiket nagy sötétség vesz körül. Mégis, ezen a vidéken ragyogott fel a Messiás fénye. Lásd Ézsaiás 9:1-2; Mt. 4:15-16.

[bd] 1:48 Bár csak találgathatjuk, mit csinált Nátánáel a fügefa alatt ülve, de ez számára nagyon személyes volt. Talán éppen Isten iránti szeretetét vallotta meg, és azt a vágyát, hogy tiszta és szent legyen. Vagy talán a Messiás eljöveteléről szóló Írásokon elmélkedett. A fügefa gyakran bibliai metaforája Isten céljának és rendeltetésének, amely gyümölcsözővé válik, különösen Isten királyságának földi megvalósulásával kapcsolatban. Lásd Mik. 4:4; Zak 3:10. Néhány tudós feltételezi, hogy a „láttalak a fügefa alatt” kifejezés egy arámi idióma lehet a „már a bölcsőtől kezdve ismertelek” kifejezésre. Néhány zsidó tudós úgy véli, hogy a „fügefa alatt” kifejezés egy ősi zsidó idióma, amely a messiási próféciák tanulmányozását jelenti. Ez az idióma a Mik 4:4-ből származik, a jövendő messiási birodalmat leíró részletben: „Mindegyikük a szőlője és a fügefája alatt fog ülni.”

[be] 1:51 Arámi szövegből fordítva. János feljegyzi, hogy Jézus huszonötször használja ezt a kifejezést. A görög szöveg így hangzik: „Ámen, ámen, mondom nektek.”

[bf] 1:51 Arámi fordításban

[bg] 1:51 Vagy: „ti [többes számban] szellemben látni fogjátok.” Ez egy ígéret minden mai hívő számára.

[bh] 1:51 Az „Emberfia” egy messianisztikus kifejezés, amely Krisztusra mutat, nem mint egy ember fiára, hanem mint az Emberfiára [emberiség]. Ő nem József fia, hanem Isten Fia.

[bi] 1:51 Az „égbe vezető létra” nyilvánvaló utalás „Jákob létrájára”, mint annak az álomnak a beteljesedése, amely az 1Móz 28:10–22-ben található. Jézus Krisztus az a létra, amely összeköti a földet az éggel, és a mennyet a földre hozza. Az „angyalok” szó „hírnökök”-nek is fordítható, és vonatkozhat akár emberekre is, akik Jézus vére által kaptak bebocsátást a mennyei birodalomba. Jézus, mint létra, egyszerre volt a mennyben és a földön, amikor ezt mondta Nátánáelnek. Mennyi titok veszi őt körül!

[bj] 1:51 Vagy: „mellette.”